

Đêm Giáng Sinh

Tác Giả: Hoàng Yên L u

Thứ Ba, 28 Tháng 12 Năm 2010 08:14

H i Th ng Đ , su t đ i con đ n chi c, đ i vu v nh l c n o Thiên Đ ng

Cách đây g n m t th k , nhà th H i Nam Đoàn Nh Khuê, trong thi ph m M t t m lòng (in 1917), c m xúc cu c đ i nhi u n i th ng tr m l m ch ng gai, đã vi t bài th B th m trong có nh ng câu th m thía v thân ph n làm ng i:

Quá c nh bèo trên m t n c trôi
N c trôi bèo n i ngán cho đ i
Cu c đ i đ i đ i thay thay mãi
Tr i m y l n dâu hóa bi n kh i...

Khóc m y m i phen, m y tr n c i!
Đ u c i ch a h n đã là vui
Tr n vui sao l i cho là t c:
M i l t lòng ra đã khóc r i!

Đêm Giáng Sinh

Tác Giả: Hoàng Yên Lá

Thứ Ba, 28 Tháng 12 Năm 2010 08:14

Khi đầu khß con ngßi thßng tìm tßi Thßng đß, tìm tßi Phßt xin ban phúc lành và đôi khi hoang mang nhß Tß Ký tßng than thß không bißt lßi nguyßn cßu xin cßu rßi có tßi đßng thiêng lißng hay không:

Chúa thì xa, Phßt cao vút tßng không
Phßt tßi tâm nhßng tâm đã bßnh bßng
Tißng chuông Chúa không ru hßn kß khß
Nhßng con ngßi yêu đßi, mßt cây sßy trong vũ trß, còn bißt sao, ngoài vißc cßu nguyßn.

Nhß chúng tôi đã tßng vißt: “Thß mà mùa Giáng sinh là mùa mß cß và là mùa nguyßn cßu. Lßi nguyßn cßu khßn thißt nhßt tß cßi trßn vßng lên thiên không cao vßi vßi thßng tß nhßng kß tài hoa, ăßp tình riêng, vßi vßi tình chung nhßng tình không thßa vì sß phßn hßm hiu và đßng đßi lßm chßng gai. Trong lúc tuyßt vßng, kß có nßi lòng trßn trß, có nißm tin son sßt, chß còn bißt quß xußng lßy Đßng Cao Xanh đß giải bày tâm sß và xin ban phúc lành.

Hàn Mßc Tß trong khi qußn qußi vì cßn bßnh cũng đã cßu xin Đßc mß Đßng trình:

Maria! Linh hßn tôi ßn lßnh!
Run nhß run thßn tß thßy long nhan
Run nhß run hßi thß chßm tß vàng
Nhßng lòng vßn thßm nhußn ßn triu mßn.

Lßy Bà là Đßng trình truyßn thanh vßn
Giàu nhân đßc, giàu muôn hßc tß bi
Cho tôi dâng lßi cßm tß phßng nguy
Cßn lßm lßy vßa trßi qua đßi thß

Tôi cßm đßng rßng rßng hai hàng lß
Giòng thao thao bßt tuyßt cßa ngußn thß
Bút tôi reo nhß châu ngßc đßn vua
Trí tôi hßp bao nhiêu là khí vß ...

Đêm Giáng Sinh

Tác Giả: Hoàng Yên Lưu

Thứ Ba, 28 Tháng 12 Năm 2010 08:14

Và trong miệng ngậm câu ca huyền bí
Và trong tay nắm mặt trời hào quang...

Đó cũng là truyện ngắn hấp nhà thơ Tá Ký trong bài Đêm giáng thơ. Tác giả Sá âu á i đã ngẫu nhiên
cá u Tháng đá khi ông á c lồng giá a dòng đá i hoa á nháng ngá p bán nhá :

ĐÊM GIÁNG THƠ

Há i Tháng đá, suốt đá i con đá n chiá c,
Đi vu vá nhá á c ná o Thiên đáng,
Nháng lòng riêng khao khát chút Tình Tháng.
Con ngáng mát: đêm nay trá i ná m ngá c,
Quê Cha đâu? Đáng á i há p kinh ká.

Thuyá n vá t chá t trôi xuôi vá đá a ngá c,
Trong há n con còn đá i bá c con đi.
Ná vá i đá t ngày mai con trá đá t,
Đá i vui chi, cá i khóc vá n xô bá !
Tiáng chuông Chúa nháng chiá u sá u sá p tá t
Gá i đêm vá vá phá kín thành đô.

Đêm Giáng thơ, chiêm lành quá á y Chúa
Tháng đàn chiến ná m đá i gá t sá i lang,
Chúng con sáng đau buá n trong khói á a,
Thá cháng thá, ngăn mát á i Thiên đáng.

Đáng Cá u Thá tình yêu trùm vũ trá
Vâng Ngái Cha làm mát ká chán cá u,
Xin vá t á y nháng linh há n đá n tá i,
Đang dián rá cá i khóc suốt đêm tháu.

Đêm Giáng Sinh

Tác Giả: Hoàng Yên L&#u

Thứ Ba, 28 Tháng 12 Năm 2010 08:14

Có hi&#u cu&#c đ&#i ng&#n ng&#i và kh&#m kha b&#t bình c&#a T&# Ký m&#i c&#m thông tâm tr&#ng c&#a ông trong Đêm giáng th&#.

Bài th&# là nh&#ng l&#i thành th&#c, b&#c b&#ch n&#i lòng c&#a m&#t k&# ò tr&#n th&# tìm c&# h&#i đ&# xin đ&#ng cao xanh c&#u r&#i và làm tròn ò&#c m&# yêu th&#ng c&#a mình.

Đêm thanh v&#ng là m&#t c&# h&#i t&#t đ&# nguy&#n c&#u nh&#ng th&#i đ&#m t&#i òu cho k&# có s&# ph&#n bi th&#ng ng&# tâm s&# đ&#n tr&#ng và xin gi&#i thoát đau th&#ng chính là nh&#ng đêm thiêng liêng nh&# đêm Giáng sinh.

Đêm Giáng sinh, t&#t c&# đ&#u yên tĩnh và l&#ng đ&#ng, t&#t c&# đ&#u thiêng liêng, ti&#ng chuông t&# giáo đ&#ng v&#ng l&#i, đánh th&#c con ng&#i th&#c ò nhà th&#. Ti&#ng chuông trong tr&#ng h&#p này có kh&# năng “ru h&#n k&# kh&#” và khi òy l&#i c&#u nguy&#n và giải bày tâm s&# c&#a T&# Ký v&#i Th&#ng đ&# xu&#t phát t&# trái tim, m&#t trái tim trong phút ch&#c không v&#ng b&#i tr&#n, nên đã k&#t thành nh&#ng dòng th&#ng thi&#t nh&#t.

Đ&#c k&# bài Đêm giáng th&# m&#i th&#y chân dung b&# trong c&#a T&# Ký. Trong cu&#c s&#ng nhà th&# x&# Qu&#ng r&#t đa tình, yêu r&#t nhi&#u và b&#n bè không thi&#u. T&#p th&# S&#u ò l&#i c&#a ông trong m&#y ch&#c bài th&# thì có t&#i hai ph&#n ba t&#ng b&#n bè thân thi&#t nh&# Lê Vĩnh Thi&#u, Th&# Viên, Bùi Giáng và Ph&# Đ&#c... Th&# tình thì nhi&#u nh&#ng t&#ng b&#n tình thì ít. Sao v&#y? Thì ra k&# tài hoa đa tình, đa c&#m khát v&#ng tìm tri k&#, tri âm nh&#ng ch&#ng bao gi&# th&#a. H&#n n&#a, m&#ng t&#ng cu&#c đ&#i đ&#p nh&# chuy&#n th&#n tiên không thành “r&#i nh&#ng chuy&#n th&#n tiên bên xó b&#p, ch&#ng làm mê l&#a tu&#i đã ba m&#i” nên r&#t cu&#c cùng v&#i c&#n khói l&#a lan tràn trên đ&#t n&#c, T&# Ký ch&# th&#y đ&#i v&#i nh&#ng nét bi quan, đ&# v&# và đ&#y hoài nghi:

Có thu&# chiêm lành m&#n Chúa,
N&#i n&#i c&# m&#t, đ&#ng xanh,
Có thu&# đ&#i là hung l&#a,
Danh t&# ch&# có Em, Anh.

L&#y Chúa mùa x&#a đã h&#t,
Không còn hung l&#a, anh em.
Nhân lo&#i đi vào cõi Ch&#t,
Gi&#m tan t&#ng gi&#t s&#ng đêm.

Đêm Giáng Sinh

Tác Giả: Hoàng Yên L&#u

Thứ Ba, 28 Tháng 12 Năm 2010 08:14

Ph&#i chẳng vì th&# mà n&#i cô đ&#n, c&#m giác l&#c l&#ng n&#i cõi đ&#i, không bi&#t h&#ng tìm t&#i thiên đ&#ng, có th&#c &# tâm h&#n tác gi&# S&#u &# l&#i:

H&#i Th&#ng Đ&#, su&#t đ&#i con đ&#n chi&#c,
Đi vu v&# nh&# l&#c n&#o Thiên Đ&#ng,

T&# Ký s&#ng trong th&#i lo&#n, vào m&#t lúc y&#u đ&#i nh&#t và b&#t l&#c nh&#t ch&# còn bi&#t nguy&#n c&#u
Th&#ng đ&# ban b&# tình th&#ng và ch&# l&#i cho mình khi nhà th&# c&#m th&#y b&# v&# trong muôn n&#o
kinh k&# đ&#ng trôi theo con thuy&#n v&#t ch&#t h&#ng t&#i đ&#a ng&#c:

Nh&#ng lòng riêng khao khát chút Tình Th&#ng.

Con ng&#ng m&#t: đêm nay tr&#i n&#m ng&#c,

Quê Cha đâu? Đ&#ng l&#i h&#p kinh k&#.

Thuy&#n v&#t ch&#t trôi xuôi v&# đ&#a ng&#c,

Trong h&#n con còn đ&#i b&#c con đi.

Trong Đêm thánh vô cùng, hoài bão tu&#i th&# v&#n b&# chôn vùi b&#y lâu, có c&# h&#i bùng lên khi
ti&#ng chuông lay đ&#ng t&#n đ&#y linh h&#n. T&# đó nh&#ng l&#i c&#u nguy&#n chân th&#c thì th&#m trong
đêm v&#ng:

Đêm Giáng th&#, chiêm lành qu&# l&#y Chúa

Th&#ng đàn chiêm n&#m đ&#i gót s&#i lang,

Chúng con s&#ng đau bu&#n trong khói l&#a,

Thây ch&#ng thây, ngăn m&#t l&#i Thiên Đ&#ng.

Đ&#ng C&#u Th&# tình yêu trùm vũ tr&#

Vâng Ngôi Cha làm m&#t k&# ch&#n c&#u,

Xin v&#t l&#y nh&#ng linh h&#n đen t&#i,

Đang di&#n r&# c&#i khóc su&#t đêm th&#u.

Đêm Giáng Sinh

Tác Giả: Hoàng Yên L&#u

Thứ Ba, 28 Tháng 12 Năm 2010 08:14

Càng cô đơn, càng lòng đơn và chán chường nhân thế, niềm tin yêu vào đời thiêng liêng &# T&# Ký càng in đậm trong thơ ca. Càng bối rối hốt hời và chường ki&#n lòng ng&#i đen b&#c, T&# Ký càng mở &#c tình thơ &#ng chan hòa giữa người và người. Đó là những nét đặc đáo nhất trong thơ T&# Ký:

Chúng con qu&# dâng người người mở,
Lòng Tin s&#m sét không đời.
Vũ trụ rời đây s&#p đời,
Đôi mắt xuôi tay cánh sao rời.

Chúng con thơ &#ng nhau trốn kiếp
Nh&# rời Chúa đời tay lâu,
Ch&#c ch&#ng còn gì cao đời
Cho bóng người lòng thơ &#ng nhau.

Người &#i &# ch&#n xa xăm có người và tâm s&# cho kẻ bên song đàn áo hay không ta không biết. Nhưng ta biết chắc chắn mùa đông thế &#ng và kẻ niềm tái tê, khi&#n biết bao kẻ đã yêu, rời mắt phen người ngang tâm s&#. Tâm s&#nh người &#a bùng lên tầm thơ &#i làm tan &#n băng giá những băng tan thì &#n đau th&#m th&#a h&#n, khi nghe tiếng chuông Giáng sinh như Đỉnh Hùng tiếng vi&#t:

Khi mắt em rung bóng giáo đời &#ng,
Chi&#u mắt trên mái tóc tha h&#ng.
Anh đi trong gió và anh người &#n
Tìm những h&#n đau &#c biết &#ng.

Anh đời em và đêm Giáng sinh
Nghe h&#i chuông và &#ng thơ &#u tâm linh
Mùi h&#ng thơ &#ng gót chân hoài niềm.
Th&#ng như tay đầu bóng người &#n hình.

Tuy nhiên, con người &#i khi vô &#n, tay mình chu&#c kẻ, tay mình làm &#i, rời than trách đời, ch&#ng h&#n như Nguyễn &#n Hoàng, mắt nhà thơ &#n đời &#ng đời tuy qu&# tay &#c b&#c giáo đời &#ng vào đời &#ng Giáng sinh như &#ng ch&# đời &#ng buông rời &#n oán trách &#ng &#c tình tan và trong bài Thánh Chúa:

Đêm Giáng Sinh

Tác Giả: Hoàng Yên L&#u
Thứ Ba, 28 Tháng 12 Năm 2010 08:14

Chúa ơi!

Trái tim con ngon lành làm Chúa
Nó biết đâu mà khi chạm con non t
Sao Chúa biết nó đem th thách
Nhưng khi đau cùng thì n bây giờ .

Chúa ơi cho nó thấy cái ánh ngày mùa hè
Rồi lại giam cùng u ám mùa đông
Đến suốt đời nó giày vò trong nỗi nh
Cái ánh vàng óng ánh xa xăm.

Trái tim con cần đâu nữa u làm
Nó lánh xa để a v danh quý n
Nhưng hào nhoáng làm lao ch ng dám
Nó chỉ khát khao một ánh mặt trời êm.

Chúa ơi cho nó làm cái ngọt ngào hòa hợp
Cho một trái tim gặp một trái tim
Rồi Chúa lại biết nó sống trong đời n để c
Đến suốt đời nó ng ngác khi tìm.

Chúa ơi!

Trái tim con không yên bình đâu nhé
Nó là em muôn đời sống ng m
Và con em một lúc nào, ai biết
Nó sẽ cười n hằng mãi mãi Chúa răn.